

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg lagde mærke til, at indenrigsministeren ikke rejste sig for at besvare det spørgsmål, hr. Lenger stillede. Det er faktisk et meget centralt spørgsmål for forløbet af debatten i dag. Derfor vil jeg bede indenrigsministeren om allerede på nuværende tidspunkt at komme op og besvare spørgsmålet fra hr. Lenger.

Hanne Andersen (S):

Kræftforskningen ved Finsenlaboratoriet vil ophøre. Næsten alle stillinger nedlægges, nemlig 7 af 9 forskerstillinger. Det er en meget alvorlig trussel mod kræftforskningen i Danmark. Nedlæggelsen betyder, at der sker uoprettelig skade; mange års erfaring og ekspertise går tabt.

Vi er i dag, som vi var det den 31. maj, positive, når det gælder generel kræftforskning, og det er primært det, vi tager stilling til i dag. Hvis SF og de radikale havde forstået dette i maj måned, havde forslaget i dag været overflødig. Internationale og nordiske forskere har siden behandlingen af vort forslag peget på den skade, der vil ske på dette vigtige forskningsområde, der forsvinder, og beklager også, at det frugtbare samarbejde ophører.

Vi har også fået et svar, idet vi har fået materiale fra lægeråd og forskningsråd, som vi efterlyste. Heri siges der helt tydeligt, at det havde været en naturlig løsning at stille besparelsen i bero. Havde udvalget haft de oplysninger den 31. maj, var det nok gået anderledes.

Finsenlaboratoriets forskning er cancerrelevant. Det er bevist fra mange sider. Arbejdet på laboratoriet har stor betydning. Vi har også fået flere oplysninger og bedre information om AIDS, bl.a. at sikkert ca. en tredjedel af alle AIDS-ramte desværre vil udvikle forskellige former for kræftsygdomme. Det gør det endnu mere uforståeligt, at den forskning, der også foregår på Finsenlaboratoriet om kroppens immunforsvar over for cancer, bare kasseres.

Vi håber, at det flertal, der tegnede sig den 24. maj 1985 ved førstebehandlingen for bevarelsen af forskningen på Finsenlaboratoriet, kommer til udtryk i dag. De garantier, ministeren hidtil har givet om ikke at forringe kræftforskningen og om, at ændringer

skal ske i nøje samarbejde med medarbejderne, har desværre ikke været noget værd. Vi håber, flertallet kan se det, og at ingen falder for fristelsen til at tro på nye løfter, hverken dem, der eventuelt fremsættes her, eller dem, der eventuelt fremsættes uden for salen. Vi advarer i hvert fald på forhånd.

Besættelsen af lederstillingen på Finsenlaboratoriet bragte ikke klarhed over noget som helst. Det havde SF og det radikale venstre jo deres håb om.

Vi vil gerne i dag vide, hvilke forskningsaktiviteter man skal have på Finsenlaboratoriet på lang sigt. Vi kender overslag over, hvor mange faste forskerstillinger man regner med på længere sigt på Finsen. Vi vil gerne vide, om den besparelse, vi taler om her, vil holde, eller om vi i løbet af forbavsende kort tid vil se, at sparekravene frafaldes, og at der så ikke var nogen grund til den katastrofeopbremsning, dette er udtryk for. Vi vil gerne i udvalget have en vurdering af det fremtidige behov og dokumentation ved hjælp af det materiale, der findes.

Vi håber, at SF og de radikale ikke er usikre, når der skal stemmes om finanslovsforslaget. Vi har naturligvis i konsekvens af vores forslag stillet ændringsforslag til finanslovsforslaget, således at man fjerner nedskæringerne af bevillingerne til kræftforskningen. Vi vil ingen forringet kræftforskning, for det betyder forringet patientbehandling.

Hvis der handles hurtigt nu, kan folketinget måske nå at sikre vigtig og anerkendt forskning til gavn for alvorligt syge mennesker.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg synes, det er svært at føre en debat her i salen, når indenrigsministeren vælger kun at være fysisk til stede.

Det har været et centralt element i indenrigsministerens argumentation, at cancerforskningen burde være mere patientrelateret. Så omtaler hr. Lenger fra VS en skrivelse fra rigshospitalet til indenrigsministeriet, og deraf fremgår, at der på længere sigt på laboratoriet skal være en personalemæssig normering, der faktisk er ensbetydende med frafald af de tidligere rejste sparekrav.

Hvordan hænger den skrivelse sammen med indenrigsministerens argumentation?